

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICESCĂ, ȘCOLARĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

ABONAMENTUL:

Pe un an ————— 40 Lei.
Pe jumătate de an ————— 20 Lei.

Apare odată în săptămână:

DUMINECA.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Arad, Strada EMINESCU Nr. 35.
Telefon pentru oraș și județ Nr. 266.

Sectarismul religios.

(mp.) În timpul din urmă sectarii au început o vie propagandă între credincioșii bisericii noastre ortodoxe române.

Misionari veniți din America și plătiți cu bani grei cutrieră satele noastre de-alungul și de-a latul hulind biserica și clerul nostru cu văditul scop de a înstrăina poporul de biserica sa străbună și de a slăbi unitatea sufletească a poporului român, sau — precum zice luminatul episcop Vartolomeiu al Râmnicului — a sparge blocul sufletesc al rasei, pe care ni l'a încheșat ortodoxia.

De sine se înțelege, că biserica noastră nu poate sta cu mâinile în sân în fața acestei primejdii bisericesti și naționale, ci la mișcările sectare trebuie să reacționeze pe cale sufletească cu toate mijloacele, ce-i stau la dispoziție în cadrele legii.

Am citit Nr. 2 al revistei „Biserica ortodoxă română” în care P. S. Șa Episcopul Râmnicului stăruie pentru luarea celor mai grabnice măsuri în contra sectarilor și între mijloacele misionare recomandă foarte corect să contrapunem creziilor o mișcare culturală, o rânduială normală și o asistență socială creștină; iar părintele Iosif Trifa în Nr. 6—7 al Revistei Teologice din Iunie—Iulie 1921, între soluțiunile pentru combaterea sectarismului recomandă: predica, vestirea și tălmăcirea cuvântului; tipărirea și răspândirea de scrieri și cărți de combatere; biblia pentru popor, viața fără prihană a preotului și ajutorul moral și material al statului.

Mi se pare însă, că în zelul de a stabili mijloacele cele mai potrivite pentru combaterea sectarismului s'a trecut cu vederea, că prima și cea mai de căpetenie cauză pentru care poporul nostru astăzi începe a deveni mai accesibil pentru învățăturile sectare este, că o parte însemnată din comunele noastre bisericesti au rămas fără conducătorii săi naturali, tocmai astăzi, când credincioșii sunt impresurați, mai mult de îndemnuri false și idei primejdioase.

Unii dintre preoții noștri au intrat în ser-

viciul statului, o parte dintre absolvenții de teologie, își continuă studiile pentru alte cariere; iar pe învățători, statul i-a statificat. Astfel în multe comune bisericesti sf. altar a rămas fără preot, iar strana fără cantor bisericesc.

Câte 2—3 sate sunt administrate de către un singur preot. Poporul trebuie să se îndestulească cu slujba divină, ce se face de mântuială tot la a 3-a—4-a săptămână. Pentru cazurile de botez, de cununie și de moarte trebuie să se ducă după preot în altă comuna ceace în special pe cel sărac îl costă bani grei și multă pierdere de timp. Așa se dedă poporul încetul cu încetul cu lipsa de preot și cu serviciile divine și funcțiunile preoțești neregulate. În astfel de împrejurări despre o activitate pastorală nici vorbă nu poate fi. Poporul e lăsat, ca o grădină părăsită, pe care o copleșesc buruienile.

Deci nu e mirare, că starea sufletească a poporului în astfel de împrejurări triste este, cu mult mai potrivită și mai accesibilă pentru primirea învățăturilor rătăcite și-a ideilor subversive.

De aceea credem, că factorii cu cădere au datoria mai nainte de toate a se îngriji de urgență, ca fiecare parohie sistemizată să-și aibă preotul său și să nu lăsam turma credincioasă pradă lupilor răpitori, pentru că orice soluție sau măsură misionară rămâne zădărnica câtă vreme în parohie nu avem preot, care să execute ordinele mai înalte și care să poată ținea zilnic contact pastoral cu credincioșii săi.

Dar ca să putem avea un contingent corespunzător trebuințelor sufletesti ale credincioșilor, trebuie să se asigure preoților o dotație corespunzătoare exigențelor timpului de astăzi și trebuie să se reguleze și chestiunea de penziune a preoților, ca aceștia să se poată dedica liniștit cu trup și cu suflet numai chemării lor și să nu mai fie avizați a căuta și alte funcțiuni și afaceri în afară de cadrele bisericii, cari pe lângă aceea că sunt în detrimentul intereselor bisericesti, de comun compromis autoritatea și vaza păstorului sufletesc și astfel îl înstrăinează de sufletul poporului.

(Va urma)

Coiful Mântuirii.

Și luați coiful mântuirii.
Efes 6,17.

Coiful era partea cea mai văzută din armătura unui soldat roman, și apăra una din părțile cele mai importante și mai esențiale ale corpului—capul. Soldatul creștin își are coiful său. Acesta e „coiful mântuirii” pe care vrem să-l aducem în discuție.

Cea dintâi lecție pe care o învățăm este că soldatul lui Isus Hristos trebuie să fie el însuși un om mântuit, el trebuie să ia ca parte din această armătură, „coiful mântuirii”, adică; el însuși trebuie să aibă mântuirea pe care o vestește altora. Nimeni nu poate să lupte într'adevăr pentru Hristos, dacă nu crede din toată inima lui, în Hristos. Fiindcă cei dintâi Apostoli și Evangheliști au fost înșiși mântuiți, au putut să vestească vestea Evangheliei altora cu puterea pe care o aveau. Dacă ne gândim pentru un moment la sarcina care era pusă pe acești creștini deabea veniți la Isus, într'adevăr ne minunăm, cum s'a făcut faptul acesta că ei nu s'au retras cu totul de la Isus. Aveau de convertit lumea la credința că un Om care a murit de o moarte criminală, într'un colț necunoscut al Imperiului roman, a fost într'adevăr Fiul lui Dumnezeu, creatorul universului, singurul Mântuitor al lumii. Trebuiau să facă pe oameni să creadă că Isus, — un țaran iudeu necunoscut precum părea că este—, le-a dat ertarea păcatelor, puterea de a birui păcatul, ajutor în fiecare nevoie, viață fericită în această lume, și în lumea viitoare o glorie nemuritoare. Nimic n'aveau în favoarea lor. Erau disprețuiți de jidovi, lumea era contra lor, popoarele erau contra lor, religiunea era contra lor, legile romane erau contra lor, oricine era contra lor; și cu toate acestea, această mână de oameni îndrăznește să convertească o lume păgână; și ce-i mai mult, au și făcut-o. În mai puțin decât treisute de ani, creștinătatea a câștigat bătălia. Numai vorbele rămase de pomină a le lui Iulian Apostatul „ai învins Galileene” ajung să întărească adevărul acestui fapt Templele păgâne au rămas pustii, așa se plâng scriitorii lor, păgânismul s'a clătinat însăși temeliele lui. Cum ne explicăm noi oare această victorie extraordinară? Istoricii i-au dat fel de fel de explicații.

Gibbon, ilustrul istoric al Romei, el însuși un necredincios, notează problema aceasta și zice că cere o soluție grabnică, însă nu nimereste deslegarea. Care dar a fost cauza reală a triumfului Evangheliei?

Soldatii lui Hristos au fost echipați cu coiful mântuirii Oameni mântuiți ei înșiși, ei vestesc altora marea mântuire.

„Eu am găsit pe Dumnezeu în Hristos; El a murit pentru mine; El a înviat din morți; El mi-a dat viața veșnică; El e viața mea, puterea mea, pacea mea; El a sfătâmat puterea păcatului asupra mea; El mi-a arătat gloriile care, asemenea stelelor de aur ale dimineții, stau peste noaptea mormântului; și tot ce a făcut El pentru mine, poate face pentru voi, căci el e Mântuitorul lumii. Crede în Domnul Isus Hristos și tu vei fi mântuit”.

Aceasta a fost vestea pe care au luat-o acești

luptători creștini cu ei. Au mântuit pe alții, fiindcă ei înșiși au fost mântuiți. Toate acestea sunt tot atât de adevărate pentru noi, precum au fost și pentru ei. Nici odată încă Isus Hristos n'a înrolat un singur soldat în armata lui, care să nu fi fost un om convertit. Cea dintâi bătălie la care este chemat luptătorul creștin să lupte, e lupta pe care va trebui s'o înceapă contra păcatelor lui proprii. Nici un om oricare ar fi geniul lui, ori talentele, ori învățătura lui nu va fi bine pregătit pentru lupta la care-l chiamă Hristos să lupte, până ce nu va întrebuița neîncețat coiful mântuirii.

Traducere din limba engleză
de preot PETRU CHIRICA
Hilița-Iași.

N. Rev. Bis.

Școalele confesionale.

În Nr. 38 al Gazetei Transilvaniei se publică o scrisoare din București, în care „Un profesor pensionat” zice:

„Atât d-l Alex Vaida cât și d-l dr. Mihai Popovici s'au rostit acum câte-va zile cu o precizie ce nu suferă interpretare pentru menținerea școlilor confesionale. Aceste școli au dat roade binecuvântate și dau și astăzi absolvenți nu numai bine pregătiți, dar cu un fond sufietesc curat — comoară pe care o păstrează toată viața lor. Educațiunea morală în școlile confesionale a fost o bază puternică pentru păstrarea unui suflet cinstit și demn în tinerețea românească — dând sub raportul acesta, față de școlile din Vechiul regat, bărbați mult mai bine pregătiți pentru viața socială. Ori-care dintre absolvenții școalelor noastre confesionale a făcut carieră de seamă în Vechiul regat deși împotriva obiceiurilor de favorizare și nepotism au avut de luptat mai mult.

Liceul din Brașov, de pildă, a dat străluciți cetățeni, cari s'au ilustrat pe terenul literar ori politic, ori științific.

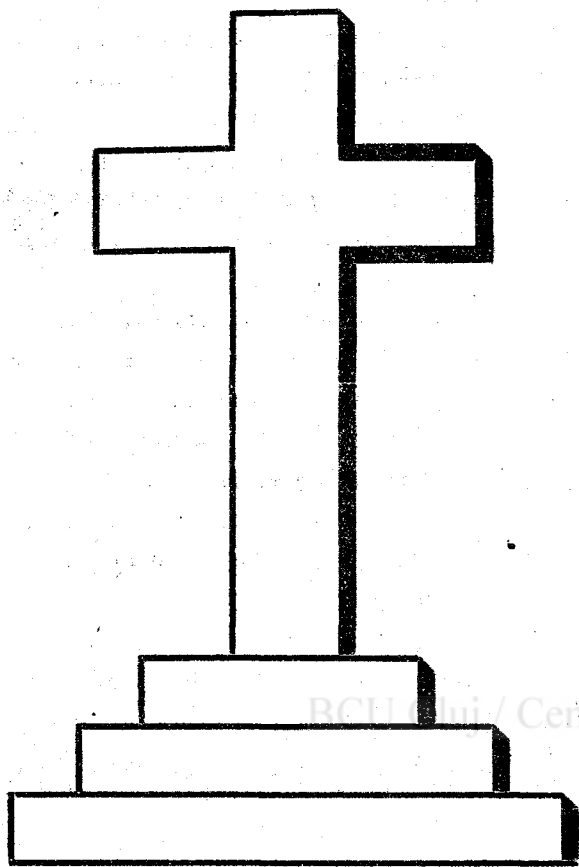
Tinerii cari porneau la lupta vieții de pe băncile școlilor noastre confesionale au fost, de netăgăduit, superiori absolvenților liceelor din Vechiul regat — mai ales pe vremea bacalauriatului, când rămâneai ades uimit de puțina pregătire a acestora.

Dar superioritatea cea mare a acestor școli este tocmai educațiunea sufletului, ceea-ce aproape a lipsit școlilor de Stat din Vechiul regat. De suflet nu s'a prea avut grijă și generațiile au crescut cu un dor de îmbogățire și de repede pricopseală, influințate de un acut arivism, gata să nu țină seamă de morală chiar atunci, când ambițiunea era satisfăcută prin dol sau furt — această lipsă gravă a școalei vechi românești de peste munți a pus-o într'o inferioritate vădită față de Ardeal.

Ori tocmai astăzi, când avem mai multă nevoie de o sănătoasă educație sufletească pentru îndreptarea moravurilor societății românești . . . — ca profesor bătrân sfătuesc să nu se caute o repede statificare a școlilor confesionale. ci, cum au zis fruntașii ardeleni, Statul să le ajute, ca să poată avea un corp didactic corespunzător situației culturale de astăzi” . . .

Copi'a unei scrisori din Ierusalim,

scrise de Pilat catra imperatulul Tiberiu si catra Senatulul Romei, — care are referintia la Domnul nostru Isus Christos.*)

Unu barbatu de o virtute mare s'a ivitu in timpul nostru, si se numesce Isus Cchristos, — densulu invie mortii si tamaduesce totu felulu de bôle, pre care-lu numescu fiulu lui Domnedieu. Este unu barbatu de o statura intr'adeveru frumôsa si minunata, — are o fatia vrednica de cinstire, care insufla de odata frica si amóre — tuturor acelora cari-lu adoréza. Perii capului suntu de colóre — ca cea a alunelor cöpte, si suntu adunati langa urechi, dati pe dupa urechi si suciti, frumosi si streluciosi, lucescu si aterna pe umeri, — fiindu prin mediloculu capului impartiti dupa forma Nazarenilor. Fatia lui n'are nici pete, nici cretie, si are o colóre via si placuta; ce se atinge de nasu si gura, despre aceste nu pôte omulu dice nimica, ochii lui suntu albastri cu verde si albu amestecati. Elu are o barba deasa, dara nu prea lunga, — de aceeași colóre, de care suntu si perii capului, — la medilocu e desfacuta. Manile si bratiile densului suntu placute la vedere. Elu e gróznicu in mustrerile si dojenirile lui, blandu si placutu, — veselu inse cu demnitate, nimenea nu lau vediutu candva ridenti, — adese ori inse plangendu; — raru si modestu in vorbire, frumosu intre fii ómeniloru.

*) Acésta scrisóre e tradusa din latinie.

INFORMAȚIUNI.

Incoronarea. Din București se anunță, că dl general Coandă și a dat demisiunea de președinte al festivităților de încoronare. Urmașul său se crede că va fi I. P. P. Sa Mitropolitul primat Miron.

Dar regal. Cu ocazia parastasului anual dela Curtea de Argeș, pentru odihna sufletului răposatei regine Elisabeta, M. S. Regele a încredințat episcopului Visarion Puiu un prea frumos rând de sfinte vase, lucrate din aur și pietre prețioase în amintirea regelui Carol și a reginei Elisabeta, dăruite catedralei dela Curtea de Argeș.

Federația universală a studenților creștini cuprinde și o secție românească. E de remarcant că spiritul religios se redeșteaptă pretutindeni. În special ne bucurăm că el află tot mai mulți aderenți în mijlocul studenției universitare, care este mai accesibilă pentru ideile mărețe. Secția românească a Federației studenților creștini a ținut Duminecă la 26 Februarie în București, bulevardul Lascăr Catargiu Nr. 30, ziua de rugăciune pentru studenți. După o alocuțiune introductivă a urmat rugăciunea studenților. Cu ocaziunea aceasta asociația studenților creștini români a lansat în publicitate profesiunea sa de credință, din care remarcăm următoarele: „Federația este expresiunea tuturor Asociațiilor naționale creștine ștudentești din toată lumea. În ea sunt reprezentate pân' acum 41 popoare, ca asociații cu o largă independență. Tot la doi ani Federația ține câte-un congres general. În sânul Federației se primesc ștudenți de orice confesiune creștină, respectându-se confesiunea fiecăruia. Marele scop al mișcării este devotamentul filantropic. Servirea aproapelui, pe toate căile. Fiecare ștudent luând ca pildă și conducător pe Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos poate să ajungă câte un apostol merit să schimbe înfațișarea morală a lumii. Aceste asociații tind să facă din fiecare tânăr câte-un muncitor devotat umanității. Ștudentul trebuie să învețe săși stăpâniască egoismul, săși disciplineze viața, să aprofundeze pilda și viața Mântuitorului, cetind zilnic Sf. Scriptură menditând și rugându-se. Federația este adânc convinsă că numai prin credința în Isus Hristos și numai prin fapta îndeplinită în numele iubirii Lui de oameni, omenirea poate să fie încă odată mântuită din impasul moral unde se află azi. Membrii asociației sunt devotați: familiei, patriei, bisericei, și neamului omenesc. Invățătorul, sprijinitorul și cununa lor este deapuri Isus Hristos”. (Dim.)

Concurs.

Nr. 82/1922.

Pentru îndeplinirea parohiei **Comeat** cu filiile **Bogda** și **Sintar** protopresbiteratul **Lipovei** devenită vacantă prin decedarea parohului **Vasilie Spân**, în conformitate cu concluzul Ven. Consistor de sub Nr. 1479/920. prin aceasta se publică concurs de nou cu termen de **30 de zile** dela prima publicare în organul oficial „Biserica și Școala“.

Venitele acestei parohii sunt:

1. Casă parohială cu intrapilau de 800 st. 2. Jumătate sesiune parohială constătătoare din 16 jughere catastrale. 3. Birul legal. 4. Stolele legale. 5. Eventuala întregire dela stat.

Alesul are să supoarte toate dările publice și să catihizeze la școala confesională fără altă remunerațiune.

Parohia e de clasa III. deci reflectanții au să dovedească că posed asemenea calificatiune, iar recursele ajustate cu documentele recerute în original precum și cu atestat despre serviciul prestat până aci și adresate Comitetului parohial gr. ort. rom. din **Comeat** să le subștearnă P. On. oficiu protopopesc gr. ort. rom. din **Lipova**, îndatorați fiind a se prezenta în Sf. biserică din loc în cutare **Duminică** ori sârbătoare pe lângă observarea strictă a celor dispuse prin §. 33 din Regulamentul pentru parohii spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie, dar numai după ce vor dovedi protopresbiterului tractual că posed calificatiunea prescrisă, iar cei din altă dieceză, că au înalta încuviințare P. S. Sale Domnului Episcop diecezau de a putea reflecta la uceea parohie.

Comeat, din ședința Comitetului parohial gr. ort. rom. ținută la 14/27 Oct. 1921.

Lipova, la 14/27 Februarie 1922.

În conțelegere cu **Fabriciu Manuilă** protopresbiter tractual.

—□—

3—3

Pentru îndeplinirea parohiei vacante din **Calacea** (protopopiatul **Vinga**) se publică concurs cu termen de **30 de zile** dela prima apariție în organul diecezan „Biserica și Școala“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Sesiunea parohială în estensiune de 31 jugh. 1128 st. □ parte arător, parte fânațe.
2. Birul legal.
3. Stolele legale.
4. Întregirea dotației preoțești dela stat.
5. Ce privește locuința pe seama alesului preot,

deocamdată i se pune la dispoziție în mod provizor edificiul școlii confesionale.

Dările publice după venitele din parohie cad în sarcina preotului.

Preotul va fi obligat a provide catechizația la școlile din loc.

Recurenții din altă dieceză au să prezinte permisiune dela Prea S. Sa Dl Episcop diecezan spre a putea competi la această parohie.

Parohia e de cl. I., în senzul actului Ven. Consistor diecezan Nr. 181/1922 se admit în mod excepțional și recurenți de cl. II., dacă nu s-ar prezenta nici unul de cl. primă.

Recurenții sunt poștiți, ca cererile provăzute cu adnexe necesare, adresate comitetului parohial din **Calacea**, să le înainteze în termenul concursual oficiului protop. ort. român din **Vinga**, având a se prezenta în cutare **Duminică** ori sârbătoare în sf. biserică ort. română din **Calacea** spre a-și arăta dexteritatea în oratorie și cântare conform §-lui 33. din regulamentul pentru parohii.

Din ședința comitetului paroh. ort. român din **Calacea** ținută la 24 Iunie (7 Iulie) 1921.

Gheorghe Bașu m. p. **Pavel Traileșcu m. p.**
președinte. notar.

Înconțelegere cu: **D. P. Tiucra**, protopop.

—□—

2—3

Cu inima întristată aducem la cunoștință tuturor rudeniilor, pretenilor și cunoscuților, că iubitul nostru tată, bunice, și cumnat, după scurte suferinți — în etate de 83 ani — și după o viață pastorală de 54 ani.

George Crainic

preot ort. ort. rom. în Nădab

a încetat din viață în ziua de 25 Februarie 1922 la ora 19^{1/2}.

Osămintele pământești a scumpului nostru defunct se vor așeză spre vecinică odihnă Luni în 27 Februarie a. c. la 10 ore în cimiterul ort. ort. rom. din Nădab.

Dormi în pace suflet blând.

Îl deplâng următoarele rudeni:

Văd. **Lucreția Nonu**, născ. **Crainic**. **Ioan Crainic** inv. **Trăian Crainic** com. **Rosalia Crainic** născ. **Beleş**, **Maria Crainic** născ. **Todiuca** fiică, fi și nurori **Văd. Sofia Martin**, **Roxin Iosif** preot, cumnat și cumnată, **Livius Tama** strănepot. **Mircea C. Nanu** inv. dir. **Vespazian T. Nonu** cont. fișcal. **Ananiu N. Nonu**. **Voluntina Toader** maget. **Marioara Olariu** născ. **Toader**. **Petru Olariu** inv. **Veturia** și **Cornel Toader**. **Aurora Tama** născ. **Crainic**. **George Crainic** teolog. **Lucreția Crainic** nepoți și nepoate.

Redactor responsabil: **SIMION STANA**.

Cenzurat: **V. DĂRLEA**.